

Educar les emocions

La situació actual posa de manifest que no hem obtingut els resultats que esperàvem del nostre sistema educatiu. "I perquè?" es pregunten responsables polítics, professionals de l'ensenyança i altres actors implicats en el procés. A aquestes alçades resulta una obvietat que problemàtiques com el fracàs escolar i la manca de preparació de molts estudiants alhora d'accedir al món laboral, entre d'altres, esdevenen fenòmens clarament multicausals.

Amb un atur juvenil a Catalunya que supera el 37,1% (**Enquesta a la Població Activa (EPA) del 2n trimestre de 2012**) i per tant, un escenari poc encoratjador, resulta fonamental partir de la base de què **l'ensenyament és quelcom complexa** i que requereix d'una **comprensió profunda del desenvolupament humà, i especialment, dels mecanismes que influeixen en l'aprenentatge i la motivació.**

Molt possiblement doncs, d'entre les múltiples causes que poden haver originat aquesta situació de dificultat, hi ha **l'oblit freqüent de cuidar i educar el desenvolupament de les emocions i els sentiments de l'alumnat**, fet que revesteix de major gravetat quan es parla de **l'etapa adolescent.**

En relació a aquest col·lectiu, l'experiència diària ens ensenya que el descuit en l'educació de l'emotivitat implica un risc elevat, doncs aquesta etapa del desenvolupament humà és la que major vulnerabilitat presenta i en la que augmenten de manera notable els factors, conductes i situacions de perill sobre les quals **no sempre s'ha après a fer-ne un afrontament individual i per les que ja no serveix la sobreprotecció familiar.**

D'aquesta manera, quan els adolescents no saben cuidar-se emocionalment de si mateixos perquè no disposen de tècniques d'autoprotecció, autoestima i seguretat, autonomia personal, etc, **apareixen els problemes de consciència, les conductes pertorbadores, la manca de control d'impulsos, la desmotivació cap als aprenentatges, les actituds d'oposicionisme desafiants, els mals resultats acadèmics, l'absentisme i la violència en les seves diverses manifestacions vers la família o altres membres.**

D'aquí la importància de que l'intel·lecte i les emocions es trobin en el subjecte de forma integral, doncs això li permetrà establir un patró de conducta operativa, és a dir, que li porti beneficis i contribueixi a la seva adaptació social i al seu equilibri biopsicosocial, i on també la **racionalitat estigui en concordança amb l'emoció.**

En definitiva doncs, sembla un guany indiscutible la possibilitat d'aplicar tècniques d'intel·ligència emocional als adolescents i a l'alumnat en general, **considerant-los protagonistes dels seus propis canvis. Aquest plantejament representarà una millora certera per a la prevenció primària en salut mental, i consegüentment pel futur dels alumnes en totes les seves vessants.**